

Στις αρχές Νοεμβρίου συζητήθηκε στη Βουλή επερώτηση του ακροατού της «Ελληνικής Αριστεράς, Αντίση Μπαρούλιας, για το νόμο. Ο Βουλευτής της Ε.Α.Ρ., κατάληξε με ορισμένα ερωτήματα - προτάσεις μεταξύ άλλων:

- Για τη μεταφορά των βιομηχανιών σε ειδικές περιοχές. Για την αντιμετώπιση τήρα της ρύπανσης από τα αυτοκίνητα με αποκλεισμό του κέντρου και με τη βελτίωση των καυσίμων. Για την αύξηση του πρίσμου, με την αναβάθμιση, κυρίως των Τουρκοβουνίων (Βέκοι). Για την εφαρμογή όμοια του συνταξιοδότησης. Για τη μείωση των ορίων λήψης εκτάκτων μέτρων. Και προπνόνται, την εντροποίηση του νόμου για το περιβάλλον.

Ένα απόσπασμα από την ομάδα του Αντ. Μπαρούλιας είναι το εξής:
«Το νόμος είναι σήμερα μια απτή πραγματικότητα με όλες τις γνωστές επικίνδυνες επιπτώσεις σε ασθενείς και υγιείς οργανισμούς.

Το νόμος σήμερα πνίγει, δηλητηριάζει και σκοτώνει ζωές ακόμα. Οι επιστήμονες αποδέχονται σε κάθε μέρα νόσους 10 θανάτους που οφείλονται άμεσα σε αυτό. Και σε παρεπνόντες όπως του φαινοί καύσιμα, ο συνταξιοδότης του με το νόμος όστιαλε πάνω από 2.500 άτομα στα νοσοκομεία και στο θάνατο μόνο σε μια βδομάδα.

Νόμος ελάλλου υπάρχει σήμερα και στη θεοσευλική. Αιτή η πραγματικότητα δεν αποδέχεται καμιά αμφισβήτηση και κανένα εφευρητισμό. Για τη δημιουργία βέβαια του νόμος υπάρχει ένας μια συλλογική εχθρότητα. Όμως για τη μη αντιμετώπιση του υπέρχρον οι συγκεκριμένες εχθρότητες των κυβερνήσεων της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ. Οι διεβεβασίσεις λοιπόν του κ. υπουργού Περιβάλλοντος για μείωση της ρύπανσης δεν αντιστοιχούν στην υπάρχουσα πραγματικότητα. Αλλά και σε όσα λέγονται από τον ίδιο και δεν γίνονται.

Αυξήθηκε η ρύπανση από τα αυτοκίνητα

Στα απαιτούμενα μέτρα για την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων ρυπαντών πηγών η κυβέρνηση περιορίστηκε μόνο στη διείσδυση του δικτύου. Ενώ ο έλεγχος των αυτοκινήτων βρέ-

Η ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΦΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Προτείνει Μεταφορά βιομηχανιών, αποκλεισμό των ΙΧ από το κέντρο της Αθήνας, βελτίωση καυσίμων, αναδάσωση Τουρκοβουνίων και αύξηση πρασίνου, μείωση των ορίων λήψης εκτάκτων μέτρων, ενεργοποίηση του νόμου για το περιβάλλον, συνεχές ωράριο.

εξόντων με τη συνεχή αύξηση του αριθμού των αυτοκινήτων.

την εγκατάσταση νέων μονάδων την επίθεση όπου υπάρχουν σήμερα. Ακόμη επερώτησε και

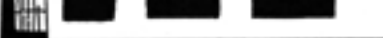
όπως κρίνει η ίδια, ανάλογα με τους πολιτιστικούς της υπολογισμούς. Έτσι, όμως, αποσπάσει ή είναι ανεπαρκής ο επιστημονικός, κοινωνικός και τελικά ο πολιτικός και κοινοβουλευτικός έλεγχος. Να γιατί το ατμοσφαιρικό νόμος γίνεται τελικά πολιτικό νόμο.

Αναφέρει σε απαντήσεις στις ότι μειώθηκαν τα επιστάδια νόσους. Πώς όμως; Μήπως επειδή αυξήθηκε το '84 το όριο συναγερμού πάνω από το οποίο θα παίρνατε κάποια έκτακτα μέτρα;

Είπατε ακόμη ότι αυτό είναι από τα ειστηρότερα όρια. Αλλά μόνος σας διαγιώδεται τον αγροτισμό σας αυτό, όταν παραδεχτήκατε μόλις πρόσφατα, μετά τον καύσιμα, ότι χρειάζεται να αναθεωρηθούν και να καταθούν τα όρια. Δεν μπορείτε να ανεβείτε εδώ τα όρια στα υψηλά όρια άλλων ευρωπαϊκών πόλεων που δεν έχουν νόμος. Οφείλεται να κητετε νέες προδιαγραφές ορίων.

Νόμοι - φαντάσματα

Ο νόμος 1650 του περιβάλλοντος όπως ξέρουμε είναι σχεδόν ανενεργός. Παρ' ότι πάρθηκε πάνω από ένας χρόνος από την ψήφιση του στη Βουλή περί τον Σεπτέμβριο (1986) υπάρχουν μόνο 3 από τις 100 υπογραμμάς αποφάσεις και διατάξεις που προβλέπει ο νόμος για να ελε-

Στα απαιτούμενα μέτρα για την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων ρυπογόνων πηγών η κυβέρνηση περιορίστηκε μόνο στη διατήρηση του δεκτίλιου. Ενώ ο έλεγχος των αυτοκινήτων βρίσκεται ακόμα στο έλεος. Το κυκλοφοριακό χάος εντείνεται. Οι λωφορειοδρόμοι δεν έχουν ακόμα καθοριστεί. Το μέτρο είναι ένα μακρινό όνειρο. Η αμάλγη βενζίνη θα αρχίσει να εφαρμόζεται ύστερα από 5 χρόνια. Οι λίστες σήμερα παραπέμπονται στο τέλος ενός νέου Στους 1988-1992, αφού το προηγούμενο απέδωσε ελάχιστα και οπιστόχρονα οι απαιτήσεις αυξήθηκαν λόγω επιδείνωσης άλλων δεδομένων.

Η κυβέρνηση είχε διακηρύξει αρχικά ότι θα αδιαφορήσει για το οποιοδήποτε πολιτικό κόστος. Στη πράξη απόφυγε, δεν τόλμα, φοβόταν αυτό το κόστος.

Έτσι δεν τόλμησε να απομακρύνει τα ΙΧ από την περιοχή του κέντρου της Αθήνας. Αντίθετα γέμισε το κέντρο και με ταξί που καίνε πετρέλαιο, που τροφοδοτούν το χάος. Ούτε στην υγραριοκίνηση προσηλάσσει. Το πρόγραμμα λοιπόν έμεινε χωρίς αποτέλεσμα και έχεσε μείνει πίσω από τα προβλήματα που διαρκώς

οξύνονται με τη συνεχή αύξηση του αριθμού των αυτοκινήτων.

Άλλοζον πολιτική

Τα ίδια και χειρότερα συμβαίνουν με τη βιομηχανική ρύπανση που κι αυτή συνεχώς αυξάνεται. Το πρόγραμμά σας κ. υπουργέ, πρόβλεπε σωστά ότι δεν θα γίνουν νέες βιομηχανίες στην Αττική και ότι από 1-1-87 θα άρχιζε σταδιακά η μεταφορά των ρυπογόνων μονάδων εκτός Αττικής. Δυστυχώς αλλάξατε γνώμη.

Η κυβέρνηση δεν σταμάτησε ως εδώ. Έθεσε θέμα τροποποίησης του Π.Δ. 84/84, αρχικά με το σχέδιο Πέτσου, που ζήτησε μεγάλες αντιδράσεις και σήμερα με ένα άλλο σχέδιο που θέλει να το εμφανίζει καλύτερο.

Δυστυχώς κ. υπουργέ κατά τη γνώμη των ειδικών και το νέο σχέδιο, με έναν άλλο τρόπο επιτρέπει πιο εύκολα σε περισσότερους να ρυπαίνουν και μάλιστα νόμιμα.

Έτσι με το πρόγραμμα του εκσυγχρονισμού και της επέκτασης, το νέο διάταγμα θα επιτρέπει

την εγκατάσταση νέων μονάδων την επέκταση όσων υπάρχουν σήμερα. Ακόμη επιτρέπεται και νομιμοποίηση των αιθαλιετών βιομηχανιών και βιοτεχνιών στο όνομα του εκσυγχρονισμού.

Για την μεταγκατόσταση των βιομηχανιών ούτε λόγος. Και θα είναι μάλλον μη σοβαρό το ότι αφήνετε στο υπουργείο Βιομηχανίας την επιβίωση των περιβαλλοντικών όρων που θέτει όπως είπατε σε 30 από τις 3.500 ρυπογόνες μονάδες της Αττικής.

Αλλά πριν ακόμη συνταχθεί το νέο διάταγμα, περί επέκτασης των βιομηχανιών, άρχισε και η εφαρμογή του π.χ. Λιπώματα Δρακετιούνας, σε πλήρη αντίθεση με τους όρους του Παισιά.

Δυστυχώς την Τοπική Αυτοδιοίκηση τη θέλατε στο ρόλο του κομπάρσο. Το μόνο που θα κάνετε και με τη νέα νομοθετική ρύθμιση θα είναι να της κοινοποιείτε τις αποφάσεις σας.

Η κυβέρνηση αποφάσισε γενικά τον κοινωνικό έλεγχο, όσο και αν κάνει λόγο γι' αυτόν. Προτιμά να ενεργεί μόνη της για να ενεργεί

Ο νόμος 1650 του περιβάλλοντος όπως ξέρετε είναι σχεδόν ανεπιτηγός. Παρ' ότι πήρασε πάνω από ένας χρόνος από την ψήφισή του στη Βουλή περί τον Σεπτέμβριο (1986) υπάρχουν μόνο 3 από τις 100 υπουργικές αποφάσεις και διατάγματα που προβλέπει ο νόμος για να εφαρμοστεί. Κι όταν θέλει η κυβέρνηση να τον καταστρατηγήσει το κάνει χωρίς ενδοιασμούς όπως π.χ. στην περίπτωση της επέκτασης του εργοστασίου λιπασμάτων, της εγκατάστασης της αλευρινας στη Δάφνη-Βύση Βοιωτίας χωρίς να προηγηθεί η επιβληόμενη περιβαλλοντική μελέτη από το νόμο του περιβάλλοντος.

Φάντασμα δεν είναι μόνο ο νόμος για το περιβάλλον. Είναι και ο λεγόμενος Οργανισμός Αθήνας που θα εφαρμόζε το νόμο για το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας. Έχουν περάσει δύο χρόνια από τότε που συγκροτήθηκε, και ο Οργανισμός Αθήνας έχει πίσω σε χαμίρα νάρκη. Λέει ότι ο Οργανισμός αυτός θα αναλάβει και το πρόβλημα της Αθήνας.

Τί γίνεται στην πράξη; Το πρόβλημα στην περιοχή της Αθήνας και γύρω από αυτήν συνεχώς μελώνεται. Τελευταία παραδείγματα η καταστροφή ακόμη ενός μεγάλου τμήματος του ιστορικού ελαιώνα της Αθήνας, η οικοπεδοποίηση της Πενυελίης.